

Svensk författningssamling

Lag om ändring i resegarantilagen (2018:1218)

SFS 2026:97

Publicerad
den 3 mars 2026

Utfärdad den 26 februari 2026

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om resegarantilagen (2018:1218)²

- dels* att 8, 12 a och 16 §§ ska upphöra att gälla,
- dels* att rubriken närmast före 16 § ska utgå,
- dels* att 6, 10, 12, 21 och 24 §§ ska ha följande lydelse,
- dels* att det ska införas en ny paragraf, 12 a §, av följande lydelse.

6 § Resegarantin för en paketresa ska säkerställa att de betalningar som görs för paketresan betalas tillbaka till resenären i den utsträckning som paketreseavtalet inte fullgörs till följd av arrangörens insolvens.

Resegarantin ska även säkerställa att en resenär får ersättning för ett återbetalningskrav som omfattas av 3 kap. 9 § första stycket paketreselagen (2018:1217), i den utsträckning som betalningsskyldigheten inte fullgörs till följd av arrangörens insolvens.

Resegarantin ska vidare säkerställa att resenären får ersättning för värdebevis som resenären har godtagit som alternativ till sådan ersättning som han eller hon har rätt till enligt 3 kap. 9 § första stycket paketreselagen, i den utsträckning som värdebeviset inte kan utnyttjas till följd av arrangörens insolvens. Sådan ersättning från resegarantin ska dock vara begränsad till det belopp som resenären skulle ha haft rätt att få tillbaka om värdebeviset inte hade godtagits. Endast värdebevis som inte är äldre än ett år ska omfattas av resegarantin.

Om en passagerartransport ingår i paketresan ska resegarantin också säkerställa hemtransport, och inkvartering om det behövs i avvaktan på hemtransporten, i den utsträckning som passagerartransporten inte fullgörs till följd av arrangörens insolvens.

10 §³ För en individuellt ordnad garanti gäller att

1. ersättningen får betalas ut till den som erbjuder en fortsättning på paketresan eller tillhandahåller inkvartering eller hemtransport åt resenären,
2. ersättningen till en resenär ska minskas med det belopp som resenären har fått i ersättning på annat sätt för att resetjänsten inte fullgjorts,

¹ Prop. 2025/26:45, bet. 2025/26:CU10, rskr. 2025/26:161.

² Senaste lydelse av
12 a § 2026:96
16 § 2026:96.

³ Senaste lydelse 2026:96.

3. ersättningen får krävas tillbaka i den utsträckning resevärdaren genom att lämna oriktiga uppgifter har fått högre ersättning än vad som annars skulle ha betalats ut,

4. rätten till ersättning från garantin upphör om begäran om ersättning inte har framställts inom en viss tid, dock inte kortare än tre månader från det att arrangören av en paketresa eller den näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättat uppkomsten av sammanlänkade researrangemang har försatts i konkurs, och

5. ersättningen får betalas ut till en juridisk person som, i enlighet med en skyldighet som följer av lag eller avtal, har ersatt en resevärdare för en fordran som resevärdaren annars hade kunnat få ersättning för enligt denna lag.

Garantin får förenas med villkor om att det som sägs i första stycket 1–3 och 5 helt eller delvis inte ska gälla.

12 §⁴ Den myndighet som regeringen bestämmer prövar om det finns en skyldighet att ordna resegaranti enligt denna lag. Myndigheten ska också pröva om det utifrån de krav som föreskrivs i denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen finns förutsättningar för att godkänna en individuellt ordnad garanti och om nivån på garantin ska justeras enligt 12 a § andra stycket.

Myndigheten får bestämma att ett beslut om resegaranti ska gälla omedelbart.

12 a § Den individuella garanti som en arrangör eller en näringsidkare som genom förmedling eller på annat sätt underlättar uppkomsten av sammanlänkade researrangemang ordnar ska uppgå till 6,25 procent av den resegarantipliktiga årsomsättningen.

Om det finns en särskild risk för att resegarantifonden kommer att behöva tas i anspråk ska reseaktören ordna en högre garanti än 6,25 procent av den resegarantipliktiga årsomsättningen. Om det i stället saknas risk för att resegarantifonden kommer att behöva tas i anspråk får en lägre garanti än 6,25 procent av den resegarantipliktiga årsomsättningen godtas.

Vid myndighetens prövning av om nivån på garantin ska justeras enligt andra stycket ska myndigheten utgå från reseaktörens ekonomiska förhållanden.

21 §⁵ Sådana uppgifter som anges i 11 och 20 §§ ska lämnas av näringsidkaren på heder och samvete.

24 §⁶ Om en näringsidkare, i strid med 4 eller 5 §, inte ser till att en paketresa eller ett sammanlänkat researrangemang omfattas av resegaranti enligt denna lag, ska en sanktionsavgift tas ut.

Sanktionsavgiften tillfaller staten.

1. Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

2. Bestämmelserna i 24 § i den äldre lydelsen gäller dock fortfarande för överträdelser som har begåtts före ikraftträdandet.

⁴ Senaste lydelse 2026:96. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

⁵ Senaste lydelse 2026:96.

⁶ Senaste lydelse 2026:96. Ändringen innebär att andra stycket tas bort.

På regeringens vägnar

ELISABETH SVANTESSON

Johan Ndure
(Finansdepartementet)